

(65 Sv. Vida nam Cerkuico.)

Uoče in mate sta imela računlega sina. Mate ga puščalo po soli: "Kam
čau pa čet?" Kar pejo; tam bris vian, pa so bile misli, mišče pejo; pa prosil
soli: "Sin grie, pa pride do anga bitofa. Mate je b. Grie v tušenkamro, v kadiere
je liežou mrlac. "Soli, soli", pravil fant. Mjžnar ga oklofla; "Kaj bris soli likej?"
"Koku čau pa pec?" "Bug se vsmila, ze diše v vicaly." fant grie neprej, pa jejo pust
govoru: "Bug se vsmila, ze diše v vicaly." Pride do pluta, ze tobierom sta dva prucuo
kobilo drla. "Bug se vsmila, ze diše v vicaly." "Kaj bris likej tu ricku", pravta, pa ga spiet
okloflata. "O, koku čau pa pec?" "O, fuj te brisole, mrla!" fant grie neprej, pa vica
mrlac: "O, fuj te brisole mrla!" Svati pa tuit, pa ga spiet nabifejo. "Koku čau pa
pec?" "Bug dej, de te zoro, jiu lejo sin gior pardu." Grie fant, grie, pa pride do anga
hrasta, ko sta ga dva žie dougu časa spobzvála, pa se nej tu part. "Bug dej, de te
zoro in lejo gior pardu." Uta dva pa tuita spiet. "Koku čau pa pec?" "Deb tuita
duol pou!" "Lej nejkej časa pride fant do peje, pa vica gospida, ko je kuojna jaton.
"Deb tuita duol pou." Gospid je brie pa spiet tuit sevjele.

Grie fant, pa pride brez soli domu. Mate pa tuita.

bopra se su, de bris su h mase. Mate mra da tri soude, de te dou v nuito.

"Kam čau pa det?" "Kier bris zvonilo." Sin grie, pa pride do treje kobil, pa so pale;
ana je žmefla zvonice okul vrata, de je zvonilo. fant grie, pa je tisk tri soude v
te... čet klac. Kobilta ga pa vdaru. Sin grie domu, pa ga pušča mate: "Ala ala bris
pa mase; v dou v nuito?" "Sam, sam, pa se darla me je!"

Mate je bila žie stara, de nej mražla več dečlat, pa pravil sine; bjevi se, zel
ne mračen ze noc več, tam žie stara. "Le pa bris. - Koku se pa čau?" "Ko pejo
v cerku, pa okul gliivo, kabiera se te bris nant dopala. Ne kabiera se brisole oči obvsejle, tisto
pa vzlele." Sin grie, pa pride do peje ovac. Pa je vsem tiskam ovacam pei skruožn, pa v
žakul di. Grie, pride v cerku, pa zecne tisk oči okul mietat. Čim je plu egavta ze flite,
pa pomori obvsejlu. Sin grie x nio, ce ga pe. Logauka je bla kunkent.

Mate je žiečla ze poutet nepravla. Kar je nepravla, vse je sin spriet, pa
in spie, puolej se pa nej mražen osnážet. "Mn, zorej, ko se vse pojn, pejo pa pužga
nikat, de bris ze poutet nepiekle. Bjoje druo nesejkat." Sin grie ne čejino. Ne kuone
nej se vstupu, pa diebl je pa sejkar. Pride ma baba mrači, vica ga, pa pravil: "Quol
bris pou!" fant pa kar neprej pejka. "Fak", pa je tui ne fleji. "Ta baba je pa neprej
nejlla, de bris duole pou; jo mračen se tej vprašat." Vica ze bato, pa je pravil: "Vjella
ak, de bris duole pou; zorej mra pa se povejle, bradaj brisone vnu." "Koder bris
trikat perdun." Mate ga puščalo v malsu. Huspa, pa pidiue. "O, samu se dvakrat."
Grie rez prag, pa spiet. Samu se autral, pa bris vnu." Nise mejt, pride do ane opra,
mišče so pa presie palse. Leje rez plub, pa pidiue. "Zorej sam pa žie mrla." Pa se je
kar zovalu rez plub, mra mejt je pa po fleji pou. Bidejo presie, pa pidiuejo tisto mejt
trgat. "O, de je bje jst se živu, zel te sam žie dou, de me nej nieb togal mrla."

Lapsial Zivo Koolu.
Narekal Fr. Rel v Let Leujakor pri Sv. Vidu. Imenoval je povest o Pavlu.